

תכלית החיים

אני מאוד גאה בהזדמנות שקיבלתי לפנות אליכם כאן. אני רוצה להגיד שזאת לא הרצאה... אני לא חושב שהתכוננתי להרצאה. זאת סוג של... עצה לעצמי. מפני שאני רואה את עצמי יושב בכיסאות האלה מולי. רק לפני כמה ימים, כמה שנים, רק לפני זמן קצר - יסבתי בדיוק במקום שבו אתם יושבים עכשיו, לא חשוב מה הלאום שלכם, זה לא משנה. בן אדם שלא מודע לאיסלאם. ובאותה נקודת זמן לא הייתי מיישור שמבין באמת... את תכלית החיים

אז בנימה זאת, ברצוני לבקש מכם להתייחס לדבריי כאל מידע וכאל עצה - ולא כאל הרצאה. המידע שברצוני לחלוק עמכם היום, עלול להיראות לכם מעט מקיף ונרחב. אולם כשתחשבו על קיבולת התבונה האנושית ועל כמות המידע שהיא יכולה לאחסן ולפענח - אני בטוח שכמה עמודי המידע שתקבלו היום, לא יעמיסו עליכם יותר מדי

זאת אחריותי להציג לכם את הנושאים של דיוננו היום - מהי תכלית החיים? וכמו כן נשאל את השאלה - "מה אתה יודע אודות האסלאם?", מה אתה באמת יודע אודות האסלאם? לא מה ששמעת אודותיו או מה שאתה מבין כפעולות של מוסלמים מסוימים, אלא מה אתה באמת יודע אודות האסלאם?

אני מתכבד לקבל את ההזדמנות הזאת, ואני רוצה להתחיל בכך שלכולכם יש אחריות שווה... והאחריות הזאת היא לקרוא או להקשיב עם ראש ולב פתוחים

בעולם המלא בדעות קדומות ובהתניות תרבותיות קשה למצוא אנשים שמוציאים רגע על מנת לחשוב. לחשוב על החיים באובייקטיביות, ולנסות ולהגיע לאמת אודות העולם הזה והתכלית האמיתית של חיינו. למרבה הצער, כשאתה שואל את רוב האנשים - "מהי התכלית של חיינו?", שאלה כה חשובה ומהותית, הם לא יגידו לך מה הם הסיקו על ידי תצפית וניתוח לוגי. ברוב המקרים, הם יגידו לך בוודאות דברים שאמר משהו אחר... או שהם יגידו לך מה שבדרך כלל מניחים אחרים. מה שאבי אמר אודות תכלית החיים, זה מה שהכומר בכנסייה אמר על תכלית החיים, מה שהמורה שלי אמר עליה, או מה שחברי אמר עליה.

אם אני אשאל משהו על מטרת האכילה, "מדוע אנו אוכלים?", רוב האנשים יענו, במילים כאלה או אחרות - "זאת התזונה שלנו!", והתזונה שלנו מחזיקה אותנו בחיים. אם אני אשאל משהו, מדוע הוא עובד? הוא יענה שזה הכרחי על מנת לתמוך בעצמו ולספק את צרכי משפחתו. אם אני אשאל אנשים, מדוע הם יושנים, מדוע הם מתרחצים, מדוע הם מתלבשים, וכך הלאה, הם תמיד יענו - "זה צורך בסיסי של כל בני האדם". ניתן לעקוב אחר קו מחשבה דומה עם מאות שאלות, ולקבל אותן תשובות דומות, מכל אחד, בכל שפה, בכל מקום בעולם.

אם כך, אזו למה כששואלים את השאלה 'מהי תכלית ומשמעות החיים?' אז מקבלים כל כך הרבה תשובות שונות? מפני שהאנשים מאוד מבולבלים, הם לא באמת יודעים. הם מגששים באפלה. ובמקום לענות "אני לא יודע", הם מיד עונים מה שהם רגילים ומתוכנתים לענות

בואו נחשוב על זה ביחד. האם התכלית שלנו בעולם הזה היא רק לאכול, לישון, להתלבש, לעבוד, להשיג דברים חומריים ולהנות מעצמנו? האם זאת מטרתנו? למה נולדנו? מהי הסיבה לקיומנו, ומהי החוכמה מאחורי בריאת האדם וכל היקום הנשגב הזה? תחשבו על השאלה הזאת!

ישנם אנשים הטוענים שאין שום הוכחה למוצא אלוהי, אין שום הוכחה לכך שקיים אל, ושאין שום הוכחה לתכלית אלוהית של היקום. יש אנשים המאמינים בכך, וטוענים שכנראה העולם הזה נוצר במקרה. מפץ גדול, וכל העולם הגדול הזה עם כל התזמור שלו, פשוט נוצר. והם טוענים שלחיים אין שום מטרה מוגדרת, ושהמדע והלוגיקה לעולם לא יוכיחו את קיומו של האל, או של תכלית או תבונה אלוהית מסוימת מאחורי העולם הזה.

כאן, ברצוני להביא כמה פיוטים מהקוראן העוסקים בנושא זה

בבריאת השמים והארץ ובחילוף הלילה והיום צפונים אותות לנבואי הלב, המזכירים את שם אלוהים בעומדם ובשבתם ובשוכבם על צדם, והנותנים דעתם לבריאת השמים והארץ - ריבוננו, לא בראת זאת לבטלה. ישתבח שמך! ושמור עלינו מפני עונשה של האש

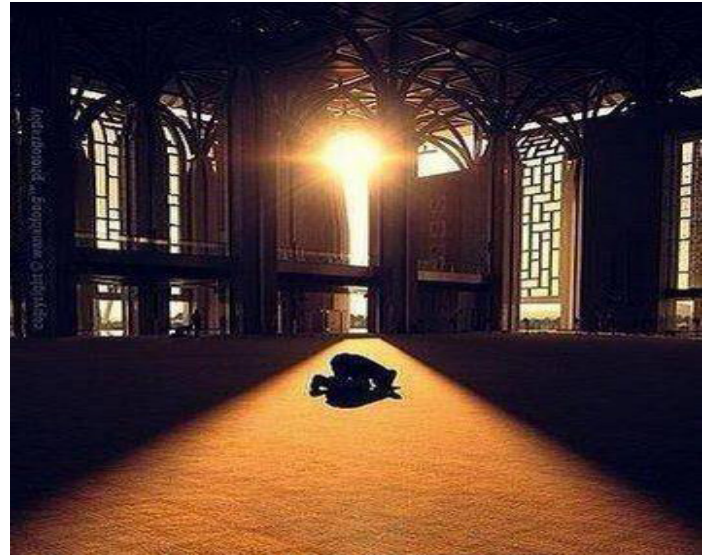
(קוראן 3: 190-191)

בציטוט למעלה, אללה מוזכר באופן מאוד ברור לנו, על ידי משיכת תשומת ליבנו לבריאה שלנו. המצבים השונים של גוף האדם, העמדות האנושיות השונות. הוא מפנה את תשומת ליבנו לשמיים. ההתחלפות של היום והלילה. הרקיע, הכוכבים, מערכי גרמי השמיים... ואז הוא אומר לנו שהוא לא ברא את כל זה למטרה טיפשית כלשהיא! כשאתה רואה את התכנון של זה, אתה יודע שהתכנון של זה מאוד רב עוצמה ומדויק. ומשהו כל כך עוצמתי ומדויק, אף מעבר לחישובים ולדמיון שלנו - לא יכול להיות טיפשי. זה לא יכול להיזרק ביחד כך סתם

לדוגמה, אם אתה לוקח עשר גולות בצבעים שונים, ממוספרות מאחת עד עשר. תיקח אותם לתוך שק אחד ותנער אותו היטב. ואז, תעצום עיניך, תושיט את ידיך לשק ואגיד לך: "תוציא את גולה מספר אחת. ואז, תוציא את גולה מספר שתיים. ואז, את גולה מספר שלוש. כולם, לפי הסדר". מה הסיכוי שתוציא את הגולות לפי הסדר? אתה יודע מה הסיכויים? 26 מיליון לאחד! אז מה הסיכויים שהשמיים והארץ פשוט נזרקו במפץ הגדול, ועוצבו כמו שהם? מה הסיכוי לכך

אורחיי היקרים והנכבדים - אנו צריכים לשאול את עצמנו שאלה אחת

זה מה שהאל הכל יכול אמר התכלית שלנו בחיים האלה הם להכיר ביוצר ולהיות אסירי תודה לו. לסגוד לבורא. להקדיש את עצמנו לבורא ולציית לחוקים שהגדיר לנו. ביסודו של דבר, זאת היא סגידה. זאת מטרתנו בחיים. לא משנה מה אנו עושים בהלך הסגידה- אכילה, שתייה, לבוש, עבודה, הההנאה בין החיים למוות- כל זה תוצאת. אנחנו נבראנו על מנת לסגוד- זאת היא תכלית חיינו. אני מאמין שאפילו מישהו מדעי או אנליטי יסכים עם תכלית זאת. יכולה להיות להם מטרה נסתרת נוספת, אבל זה משהו שחייב להתקיים בינם לבין האל הכל יכול.

עכשיו לחלק השני של הנושא שלנו. מה אתם יודעים אודות האסלאם? לא מה ששמעתם עליו. לא מה שראיתם בפעולות של מוסלמים, מפני שיש הבדל בין האסלאם למוסלמים, בדיוק כמו שיש הבדל בין אדם לאביו. אדם בעל ילדים- הופך לאב, אבל להיות אב זאת אחריות. אם אדם לא מקיים אחריות זאת, אז הוא לא בהכרח אב טוב. אסלאם אלה חוקים וסדר. אם מוסלמי לא מקיים כללים ואורח חיים זה, הוא לא מוסלמי טוב. אתם לא יכולים להשוות בין האסלאם למוסלמים.

אנחנו שומעים את המושגים 'אסלאם' ו'מוסלמים' לעיתים קרובות. אנו קוראים עליהם בתקופונים וספרי לימוד של קולג'ים ואוניברסיטאות. אנו שומעים ורואים המון מידע לא מדויק, מטעה ומטעה בכוונת תחילה באמצעי התקשורת. אני חייב להודות שחלק מההטעיה ומהסילוף מונצחים על ידי המוסלמים בעצמם. עדיין, כל אדם חמישי בעולם של יותר מחמישה מיליארד בני אדם הוא מוסלמי! כל אדם חמישי בעולם הוא מוסלמי! זה מידע שאתם יכולים לבדוק ולוודא בכל אנציקלופדיה או מקור מידע אחר. איך ייתכן שאפילו שחמישית מהאנושות הם מוסלמים, איננו יודעים מאומה על האסלאם? את העובדות על האסלאם. אם הייתי אומר לך את העובדה שאחד מכל חמישה בני אדם הוא סיני וישנם יותר ממיליארד סינים בעולם, אז היינו כבר מכירים את כל העקרונות הגיאוגרפיים, התרבותיים, הכלכליים, הפוליטיים והפילוסופיים של סין והסינים! כיצד ייתכן שאיננו יודעים? שום דבר אודות האסלאם

מה מאחד בני זהויות ותרבויות שונות לאומה מאוחדת אחת? מה הופך אח או אחות בתימן לאחי או לאחותי, אפילו שאני מארצות הברית. מה הופך את האח הזה מאריתריאה לאחי או אחותי. מה הופך עוד אח מאינדונזיה לאחי או לאחותי. ויש לי אחים גם באפריקה. ועוד אחים בתאילנד. ואחים מאיטליה, יוון, פולין, אוסטריה, קולומביה, בוליביה, קוסטה ריקה, סין, ספרד, רוסיה וכך הלאה. מה הופך אותם לאחי או אחיותי? אנחנו באים מרקעים תרבותיים ופסיכולוגיים שונים! אולי האסלאם הוא זה שמלכד אותנו והופך אותנו לאחווה אחת? מה הם המאפיינים המדויקים של אורח החיים המובן בצורה מוטעה, המאפיין חלק כה גדול מהאנושות?

נוספת... כשאתם רואים גשר, בניין או מכונת, אתם מניחים באופן אינסטינקטיבי שאדם או חברה כלשהם הרכיבו אותו. כשאתם רואים מטוס, טיל, לוויין או ספינה גדולה- אתם תוהים עד כמה מדהימה המכונה הזאת. כשאתם רואים תחנת כוח גרעינית, תחנת חלל המקיפה את כדור הארץ, שדה תעופה בינלאומי המצויד בהכל, ומבנים שונים אחרים, הנמצאים בארץ הזאת, אתם חייבים להתרשם מהתכנון ההנדסי המורכב המאפיין אותם.

כן, כל אלה רק דברים המיוצרים על ידי בני אדם. מה עם הגוף האנושי עם מערכת השליטה הענפה והמסובכת שלו? תחשבו על זה! תחשבו על המוח- איך הוא חושב, איך הוא מתפקד, איך הוא מנתח ומאחסן מידע, משחזר אינפורמציה, מבחין ומסדר פיסות מידע במיליונית השנייה! המוח עושה כל זאת תמידית. תחשבו על המוח לרגע. זה המוח שיצר את המכונת, החללית, הסירות, ועוד כהנה וכהנה. תחשבו על המוח ומי יצר את זה. תחשבו על הלב, איך הוא פועל תמידית במשך שישים או שבעים שנים- מעביר דם דרך הגוף, ושומר על דיוק יציב במשך כל חייו של האדם. תחשבו על זה! תחשבו על הכליות- איזה תפקיד הן ממלאות? הן כלי הטיהור של הגוף, שמבצעות מאות תהליכים כימיים בו זמנית וגם שולטות על כמות הרעלנים בדם. הן עושות זאת בצורה אוטומטית. תחשבו על העיניים שלכם- המצלמה האנושית שמתמקדת, מפרשת, מעריכה ומווסתת אור בצורה אוטומטית. התפיסה הטבעית וההתאמה לאור ולמרחק- כולן אוטומטיות. תחשבו על זה- מי יצר את זה? מי אחראי על זה? מי תכנן את זה? מי מכוונן את זה? בני האדם- בעצמם? לא... כמובן שלא.

מה בנוגע ליקום? תחשבו על זה. כדור הארץ היא פלנטה אחת במערכת השמש שלנו, מערכת השמש שלנו היא אחת ממערכות שביל החלב ומערכת שביל החלב היא חלק אחד מהגלקסיה שלנו, וישנן מיליוני גלקסיות כמו שביל החלב. תחשבו על זה. הן כולן מסודרות, כולן מדויקות. הן לא מתחרות אחת עם השנייה. הן לא נאבקות אחת בשנייה. הן מתקיימות במסלול קבוע שנקבע להן. האם בני האדם קבעו את התנועה הזאת? האם בני האדם שומרים על הדיוק הזה? לא, כמובן שהם לא.

תחשבו על האוקיינוסים, הדגים, החרקים, הציפורים, הצמחים, הבקטריות, היסודות הכימיים שעדיין לא התגלו ולא יכולים להתגלות, אפילו בעזרת המכשירים המתוחכמים ביותר. עדיין, כולם פועלים על פי חוקיות מסוימת. האם כל הסנכרון, האיזון, ההרמוניה, הגיוון, התכנון, הפעולה והמגוון האינסופי- כולם התרחשו במקרה? והאם כל הדברים הללו מתפקדים בצורה קבועה ומושלמת במקרה? האם הם משכפלים ומתחזקים את עצמם במקרה? לא, כמובן שלא.

לחשוב כך יהיה לא הגיוני וטיפשי. המעט שנוכל להסיק, הוא שלא משנה כיצד נוצרו, זה לגמרי מחוץ להישג התפיסות והיכולות האנושיות. כולנו נסכים על כך. את מי שיש להלל ולהכיר לו תודה הוא הכח הכל יכול- האל. האל ברא את כל זה, והוא שומר ומתחזק את כל זה. על כן, האל הוא היחיד שראוי להלל ולהכרת תודה.

אם הייתי נתן לכל אחד מכם מאה דולרים, ללא סיבה, רק מפני שבאתם לפה, הייתם לפחות אומרים: "תודה לך". אולם, מה עם העיניים שלכם, הכליות שלכם, המוח, החיים שלכם, הנשימה שלכם, הילדים שלכם? מה עם זה. מי נתן לכם עם זה? האם הוא לא ראוי לסגידה ולהערכה? אחי ואחיותי, ביסודו של דבר, זאת התכלית והמטרה של החיים האלה.

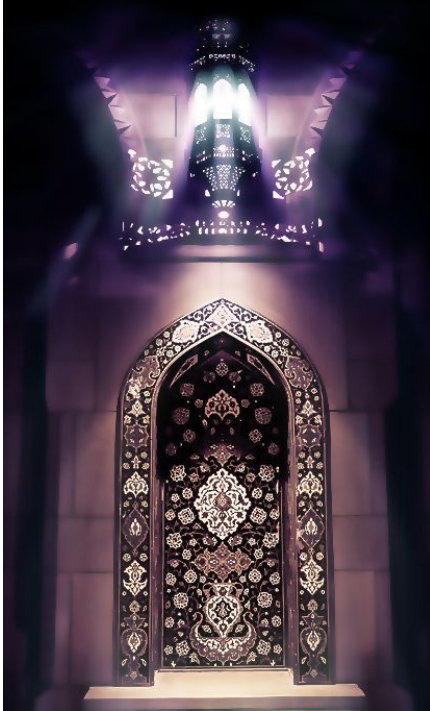
אללה אומר בקוראן

“לא בראתי את השדים ואת בני האנוש כי אם למען יעבדוני”

(קוראן 51:56)

אני אנסה לספק לכם כמה עובדות. אבל בנוסף, כמו שהזכרתי קודם, זה הכרחי שאתם תהיו עם גישה פתוחה, כי אי אפשר לשפוך מים לכוס הפוכה. עובדות לבדן לא יכולות להוביל להבנה, אלא נחוץ שילוב של סובלנות, אמביציה ויכולת להעריך ולקבל את האמת כששומעים אותה.

משמעות המילה אסלאם היא כניעה, התמסרות וצייטנות. כניעה, התמסרות וצייטנות לחוקי האל הכל יכול. אתה יכול להגיד אללה. אתה יכול להגיד הבורא. אתה יכול להגיד האל העליון, הכוח העליון, התבונה העליונה, כל השמות האלה מתארים דבר אחד.

מוסלמים משתמשים במונח הערבי לאל-אללה, כי בערבית אין ביטוי אחר. המילה אללה אינה יכולה לתאר שום יצור אחר. מילים אחרות בהם אנשים מתארים את הכל יכול, יכולים לשמש גם לדברים אחרים. למשל, הדולר הכל יכול. כמה שאני אוהב את אשתי, היא הטובה ביותר. או, הוא הגדול ביותר. אבל, בניגוד לביטויים אלה, המילה אללה יכולה לתאר רק את הבורא שיצר את כל הדברים שהזכרנו קודם. מנקודה זאת והלאה, כאשר אשתמש במילה אללה, תבינו על מי אני מדבר.

מקורה של המילה אסלאם הוא מהשורש הערבי "סלמה" - להיות בשלום. על כן, מוסלמי הוא אדם אשר נכנע, מתמסר ומציית לחוקי האל הכל יכול. דרך הכניעה לאל האדם משיג שלום ושלווה פנימית. אנו מיד רואים, כי הגדרה כזאת של המילה הערבית אסלאם מתארת את ההתנהגות ואורח החיים של כל הנביאים והשליחים של האל הכל-יכול, כמו אדם, נוח, אברהם, משה, דוד, שלמה, יצחק, ישמעאל, יעקב, יוחנן המטביל, סולימאן, ישו-בנה של מרים, ומוחמד (שאללה ישלח שלום על כולם). כל בני האדם האלה, השליחים והנביאים, נשלחו על ידי אותו אל כל יכול, עם אותו המסר, עם אותה שרשרת שליחות, והם כולם אמרו דבר אחד- צייתו לאל! סגדו לאל הכל יכול ומלאו את תכלית החיים על ידי מעשים טובים, עליהם תתוגמלו בעולם הבא. זה כל מה שהם אמרו! אל תוסיפו על דבריהם! זה כל מה שהם אמרו, ללא קשר לשפה או לזמן, או לפני מי הם באו- זה כל מה שהם אמרו.

אם תקראו בתשומת לב את כתיבי הקודש, ללא פרשנות אישית, תוספת או הטעיה של משהו אחר- תגלו שלכל הנביאים היה מסר אחד פשוט, והם אישרו אחד את השני. אף אחד מהנביאים האלה אף פעם לא טען, "אני האל-עבדו רק אותי". לא תמצאו מסר כזה באף אחד מספרי הקודש שיש לכם- לא בתנ"ך, לא בתורה, לא בברית החדשה ולא בתהילים של

דוד המלך- לא תמצאו אותו באף ספר. לא תמצאו אותו באף נאום של נביא כלשהוא. לכו הביתה הלילה וחפשו בכל דפי התנ"ך, ואני מבטיח לכם- שלא תמצאו מסר כזה אפילו לא פעם אחת. באף מקום! אז מאיפה המסר הזה בא? זה משהו שכולנו צריכים לחקור.

אנו יכולים לראות שעל ידי הגדרה כזאת, המילה הערבית "אסלאם" מתארת את כל מה שעשו כל הנביאים. הם כולם התמסרו לאל. הם כולם נכנעו לאל. קראו לאנשים לציית לאל. ודרשו מהאנשים לקיים את חובות הצדק. עשרת הדברות של משה- מה הם היו? נאום אברהם- מה הוא היה? ספר התהילים של דוד- מה הוא היה? משלי שלמה- מה הם היו? הבשורה של ישו הנוצרי- מה הוא אמר? מה אמר יוחנן המטביל? מה אמרו יצחק וישמעאל? מה אמר הנביא מוחמד? שום דבר יותר! מזה!

"הם לא נצטוו בלתי אם לעבוד את אלוהים, בייחודם לו את דתם" "כחנפים, ולקיים את התפילה ולתת זכאת. זאת היא הדת הנכונה"

(קוראן 98:5)

זה מה שאמר אללה. הם לא נצטוו לעשות שום דבר, פרט מלעבוד את אללה בכנות ובמסירות. זה המסר המקורי, הפשוט והברור ברוח זאת, ניתן להתייחס לכל השליחים והנביאים כאל מוסלמים, מפני שמי הוא מוסלמי? אל תחשבו רק על הטרמינולוגיה הערבית, על הכתובת, על מכה, ערב הסעודית או מצרים. לא! תחשבו על המשמעות המקורית של המילה מוסלמי. הוא מי שנכנע לאל הכל-יכול ומציית לחוקיו. כלומר, בכל מקרה, הן בצורה טבעית או דיאלקטית, כל מה שנכנע לחוקי האל הכל-יכול הוא מוסלמי!

כאשר ילד מגיח מרחם אמו כשהאל צווה- מי זה? זה מוסלמי. כאשר השמש מסתובבת במסלולה- מה זה? זה מוסלמי! כאשר הירח מסתובב סביב השמש- מה זה. זה מוסלמי! חוקי המשיכה- זה חוק מוסלמי! כל מה שנכנע לאל הכל יכול הוא מוסלמי! לכן, כאשר אנו מצייתים לאל בהתמדה אנו מוסלמים! ישו הנוצרי היה מוסלמי. אמו הייתה מוסלמית. אברהם היה מוסלמי. משה היה מוסלמי. כל הנביאים היו מוסלמים! אבל הם באו לעמים שלהם ודיברו בשפות שלהם. הנביא מוחמד (עליו השלום) דיבר בשפה הערבית. ועל כן, בשפה הערבית, מי שנכנע ומתמסר לאל הוא מוסלמי. כל שליח ונביא של האל הכל יכול הביאו אותו מסר פשוט ויסודי- לעבוד את האל הכל יכול בכנות. כמו שאנו יכולים לבחון את המסר של כל נביא ידוע, אנו יכולים להגיע למסקנה זאת.

איפה שיש ויכוח, זאת תמיד תוצאה של הנחות מוטעות, הטעיות, הגזמות, פרשנויות אישיות של כותבים, היסטוריונים, חוקרים ואישים שונים. לדוגמה, תנו לי להראות לכם משהו, שיתכן שכבר חשבתם עליו בעבר. כנוצרי לשעבר, בחנתי זאת לפני שהפכתי למוסלמי ולא הבנתי. כיצד ייתכן שבברית הישנה, האל תמיד מתואר כאחד- שליט ומלך היקום. בדיברה הראשונה שניתנה למשה, האל אוסר על כל השתחוות לצלמים ופסלים. נאסר גם להשתחוות לכל דבר בשמים, בארץ ובים.

מוחמד אינו אב לאיש מכם, כי אם שליח אלוהים וחותר הנביאים.
”אלוהים יודע כל דבר

(קוראן, 33:40).

מוסלמים לא סוגדים למוחמד, אנחנו לא מוחמדאנים. אין לנו את הזכות לשנות את השם מוחמד ולהגיד שאנו מוחמדאנים. האנשים שהלכו אחרי משה, לא סגדו לו. האנשים שהלכו אחרי יעקב, לא היו יעקביטים. האנשים שהלכו אחרי אברהם לא היו אברהמיאנים. לא היו גם דוידיאנים. לא, לא, לא. אז איך אנשים קראו לעצמם נוצרים? ישו לא כינה את עצמו נוצרי, אז איך אנשים מכנים את עצמם נוצרים?

ישו הנוצרי (עליו השלום) טען שמה שהוא קיבל מהאל הכל יכול היה דברי האל, ואת מה שהוא שמע מהאל, הוא סיפר! זה מה שהוא עשה! אז כיצד אנשים יכולים לקרוא לעצמם נוצרים? אנו צריכים להיות כמו ישו! ומי היה ישו? הוא היה משרתו של האל הכל יכול. על כן, על מנת להמשיך את דרכו, כל מה שאנו צריכים לעשות- זה לשרת את האל, זה הכל!

ככתב הקודש וההתגלות האלוהית האחרונים, הקוראן מכיל הצהרה ברורה ותמציתית

כיום סיימתי לכוון לכם את דתכם והשלמתי את חסדי עליכם, ושבע רצון אני כי האסלאם היה לכם לדת

(קוראן 5:3).

אז דרך הקוראן, הופיעה המילה אסלאם. רק כשהמבנה הושלם, אתה יכול לקרוא לו בית. כשהמכונית על פס הייצור- זה עדיין לא אוטו מוכן, היא עדיין במהלך ההרכבה! כאשר המכונית הושלמה, אושרה ועברה נסיעת מבחן- רק אז היא הופכת למכונית גמורה. כאשר האסלאם הושלם כהתגלות, כספר, כדוגמה דרך הנביא מוחמד (עליו השלום), רק אז הופיע האסלאם לגמרי. הוא הפך לדרך חיים שלמה וכוללת

אז המילה הייתה חדשה אך לא השיטה... לא הנבואה... לא הציווי האלוהי... לא אל חדש... לא התגלות חדשה... רק שם חדש, אסלאם. וכמו שאמרתי מקודם, מי היו כל הנביאים? הם היו מוסלמים. עוד הבדל שעולה במוחי הוא שמוחמד (עליו השלום), לא כמו קודמיו, לא התגלה רק לערבים או לקבוצת אנשים מסוימת. על כן, האסלאם היא לא הדת של הערבים בלבד. למרות שהנביא מוחמד, בנו של עבדאללה, נולד במכה, בחצי האי ערב, והיה ערבי במוצאו, הוא לא הביא את האסלאם לערבים בלבד. הוא הביא את האסלאם לכל האנושות

למרות שהקוראן התגלה בשפה הערבית, הוא חסר כל נטיות או טענות בכך שהמסר של מוחמד מיועד רק לערבים. בקוראן הקדוש אללה אומר

לא שלחנוך, מוחמד, כי אם להביא רחמים על שוכני העולמים.
(קוראן, 21:107).

הנביא מוחמד (עליו השלום) אמר

כל האנושות היא מאדם וחווה, לערבי אין עליונות על לא-ערבי, או שללא-ערבי יש עליונות כלשהיא על ערבי: ולכן אין עליונות על שחור או שלשחור יש עליונות על לבן חוץ מאשר על ידי דבקות ומעשים טובים

בכך, מוחמד (עליו השלום) הוא האחרון והחשוב בשליחי ובנביאי האל. הדגולים שקדמו לו. רוב בני האדם פשוט לא מודעים למידע הזה

מפני שאני משתמש בקוראן כמקור שיתמוך בטענותי, אני אתן קצת רקע על הקוראן בעצמו. ראשית כל, הקוראן הוא תוצר של התגלות אלוהית. האל הכל יכול הוריד אותו למוחמד בשביל השראה

אללה אמר,

כל הנביאים טענו שישנו רק אל אחד. מסר זה חוזר על עצמו שוב ושוב לאורך כל הברית הישנה. ואז פתאום, אנו מקבלים ארבע עדויות- בשורות הנקראות מתי, מרקוס, לוקס ויוחנן. מתי- מי? מרקוס- מי? לוקס- מי? יוחנן- מי? ארבע בשורות שונות שנכתבו לאורך 48 שנים. ואף אחד מהאנשים האלה, שפעלו ללא שיתוף פעולה, לא כתבו את שם המשפחה שלהם. אם הייתי נותן לכם צ'ק עבור המשכורת החודשית שלכם, והייתי כותב עליו רק את שמי הפרטי ושולח אותכם לפדות אותו בבנק, הייתם מקבלים אותו? לא, לא הייתם. אם שוטר היה עוצר אותכם ומבקש מכם מסמך זיהוי כלשהוא, האם הוא היה מסתפק רק בשמכם הפרטי? האם הייתם יכולים לתת לו תעודת זהות רק עם שמכם הפרטי? האם ההורים שלכם נתנו לכם רק שם אחד? איפה בהיסטוריה האנושית רק שם אחד התקבל כתיעוד, איפה? בשום מקום, חוץ מהברית החדשה

איך אפשר לבסס את כל אמונתכם על ארבע בשורות שנכתבו בידי ארבעה אנשים שאפילו לא ידעו את שמות המשפחה שלהם? אחרי ארבע הבשורות, נכתבו עוד חמשה עשר ספרים בידי כופר, שהואשם ברצח ורדיפת נוצרים, ולאחר מכן טען שראה חזיונות מישו. הוא הוסמך לשליחו של ישו. אם הייתי אומר לכם, שהיטלה, לאחר כל היהודים שרצח, החליט להינצל ולהיגאל. והוא פגש את ישו ומשה, והחליט להפוך ליהודי. ואז כתב חמישה עשר ספרים נוספים שנוספו לתורה- האם היהודים היו מקבלים אותם? לא, אף אחד לא היה מקבל אותם. אז, כיצד ייתכן שארבעה ספרים שנכתבו על ידי אנשים ללא שמות משפחה, ועוד חמשה עשר ספרים שנכתבו על ידי עוד אלמוני, ובהם בפעם הראשונה האל נקרא אדם, או שבפעם הראשונה מכונה שילוש, ולא יישו בן אנושי- כיצד זה התקבל על ידי הנוצרים? כיצד? תחשבו על זה! אך בואו לא נתווכח על הנקודה הזאת, אני אתן לכם רק חומר נוסף למחשבה

ההתגלות של הנביא מוחמד (עליו השלום) לא הביאה דת או אורח חיים חדשים, כמו שכמה אנשים טוענים באופן מוטעה. להפך, הנביא (עליו השלום) אישר מחדש ונתן תוקף לערכים ולמסר של כל הנביאים והשליחים לפניו. גם דרך הנהגתו וגם דרך ההתגלות האלוהית שקיבל מהאל. הספר המקודש שמוחמד (עליו השלום) הביא הוא הקוראן. משמעות המונח הוא מה שמדוקלם. מוחמד (עליו השלום) לא כתב את הקוראן. הוא לא המחבר של הקוראן. אף אחד לא עזר לו בכתיבת הקוראן. אף אחד לא שיתף עמו פעולה בכתיבתו. המלאך גבריאל דקלם את המילים לפניו! והאל הכל יכול הפך את ליבו למוכן לקבל את ההתגלות. ליבו של הנביא מוחמד (עליו השלום) היה מוכן לקבל את ההתגלות ולנו יש את הקוראן שהשתמר ללא כל שינוי. האם ישנו עוד ספר בעולם שאתם יודעים שהוא השתמר בדיוק כפי שהתגלה ללא כל שינוי? שום ספר, חוץ מהקוראן

אל תקחו את מילותיי כמובנות מאליהן. לכו לספריה ותקראו באנציקלופדיית בריטיניקה, או באנציקלופדייה בינלאומית או אמריקנית אחרת, שלא נכתבה על ידי מוסלמים. תקראו את מה שנכתב שם על האסלאם, הקוראן ומוחמד (עליו השלום). תקראו מה אנשים שאינם מוסלמים אומרים על הקוראן, האסלאם ועל מוחמד (עליו השלום). אז תסכימו שכל מה שאני אומר מתועד וברור באופן אוניברסלי. תסכימו שמוחמד (עליו השלום) הוא האדם הכי עמוק בהיסטוריה האנושית. תקראו מה הם אומרים. שהקוראן הוא הספר הכי מדהים והכי עמוק בכל תולדות הספרות האנושית. תקראו מה הם אומרים. שדרך החיים המוסלמית היא מאוד מסודרת וכה מדויקת ודינמית! ... היא אף פעם לא השתנתה.

הכתב המקודש שמוחמד (עליו השלום) קיבל נקרא הקוראן. כל אחד מהנביאים ומהשליחים גם קיבלו כתבים מקודשים. בקוראן, הנביאים האלה, הכתבים, הסיפורים והעקרונות של שליחותם מוזכרים בפירוט רב. האם מוחמד (עליו השלום) פגש אותם, דיבר עמם, אכל עמם או שיתף איתם פעולה על מנת לכתוב את הביוגרפיות שלהם? כמובן שלא

בקוראן, מוחמד (עליו השלום) מוזכר כשליח האל הכל יכול וכחותם. הנביאים הקודמים- שזהו הגבול של תפקידו כיצור אנושי

הוא אשר ברא את הלילה ואת היום ואת השמש ואת הירח, כל אחד
”משייט בגלגל הרקיע

(קוראן, 21:33).

כיצד הוא ידע שהשמש, הירח והכוכבים כולם חגים במסלול שנקבע להם מראש? כיצד הוא ידע זאת? וכך הלאה, והלאה והלאה... מאיפה הוא ידע את כל הדברים האלה? כולם התגלו רק לפני עשרים וחמש או שלושים שנים. טכנולוגיה ומדע, התחכום שאליו התרגלנו התגלה רק עכשיו. כיצד מוחמד (עליו השלום), שחי לפני יותר מ-1500 שנים, רועה צאן חסר חינוך שגדל במדבר, לא יודע קרוא וכתוב, יכל לדעת משהו כזה? כיצד יכל להפיק משהו כזה? וכיצד משהו אחר שחי עמו, לפניו, או אחריו יכל לכתוב על דברים שהתגלו רק לאחרונה. זה בלתי אפשרי!! כיצד אדם שאף פעם לא עזב את חצי האי ערב, שלא הפליג בספינה, שחי לפני יותר מ-1500 שנה, לכתוב תיאורים כה ברורים של מה שהתגלה רק במחצית הזאת של המאה העשרים

בנוסף, אם זה לא מספיק, תרשו לי להזכיר שהקוראן מורכב ממאה וארבעה עשר פרקים, יותר מששת אלפים פסוקים. והיו מאות אנשים בזמנו של הנביא מוחמד (עליו השלום) ששינונו בעל פה את הספר כולו. איך זה קרה? האם הם היו גאונים? האם משהו למד בעל פה את הבשורות - לפחות אחת מהם? האם משהו למד בעל פה את התורה, את ספר תהילים, את הברית הישנה, את הברית החדשה? אף אחד לא עשה זאת. אפילו לא האפיפיור

אבל ישנם כיום מיליוני מוסלמים שלומדים בעל פה את כל ספר הקוראן. זאת השאיפה של כל מוסלמי. לא של כמה, אלא של כל אחד! כמה נוצרים אתם מכירים, שיוודעים בעל פה את כל התנ"ך? אף אחד. אף פעם לא פגשתם נוצרי שיוודע בעל פה את כל התנ"ך, כי אין נוצרי שאפילו מכיר את כל התנ"ך. ולמה זה? מפני שלנוצרים עצמם ישנם יותר משבע מאות כתות שונות, וישנם בערך 39 גרסאות שונות של התנ"ך - עם ספרים ונוסחים שונים. מספר שונה של פרקים ושל פסוקים. הם לא יכולים להסכים על נוסח אחיד של התנ"ך. אז כיצד הם יכולים לשנן את מה שהם לא מסכימים לגביו

אלה רק כמה עובדות בנוגע לקוראן. הקוראן השתמר ללא כל שינוי מכל סוג שהוא במשך חמש עשרה מאות. ואני לא מדבר בצורה מגנה. הייתי נוצרי בעצמי. הגעתי למסקנות האלה לאחר חקירה עצמית. אני מתחלק במידע הזה עמכם. הופך כמה אבנים בשבילכם כדי שתבוננו מתחתיהם. זה תלוי בכם

רק תחשבו אם כל זה היה נכון. האם הייתם מסכימים שספר כזה הוא די מבוסס? ולכל הפחות, ייחודי? האם תהיו הוגנים מספיק להודות בכך? אם אתם ישרים עם עצמכם, אז כמובן שתודו. ואתם אכן כאלה. בתוך עצמכם, אתם חייבים להגיע למסקנה הזאת. הרבה לא מוסלמים אחרים הגיעו לאותה המסקנה. אנשים כמו בנג'מין פרנקלין, תומס ג'פרסון, נפוליאון בונפרטה, וינסטון צ'רצ'יל, הם רק כמה מהם. אני יכול להמשיך ולמנות עוד רבים ורבים אחרים. בין אם הם קיבלו את האסלאם בצורה פתוחה, בין אם לא. הם הגיעו לאותה המסקנה - שאין ספרות אחרת

”ואין הוא דובר מתוך משוגת לבו”

”אין זו אלא התגלות שנגלתה

(קוראן, 4:3-53)

מוחמד לא מדבר את הדברים, הרעיונות, השאיפות והרגשות של עצמו. זאת, ההתגלות האלוהית שהתגלתה בפניו! אלה הן ההצהרות של אלה. על כן, אם אני מנסה לשכנע אתכם באותנטיות של הקוראן, אני חייב להוכיח שני דברים. ראשית, שמוחמד לא יכל להפיק ספר כזה בכוחות עצמו. שנית, אני חייב להוכיח ששום תבונה אנושית אחרת לא יכלה ליצור אותו. בואו נחשוב על דברים אלה

”הקוראן מצהיר, ” אחד עשינוהו זרע אשר הושם במקום מבטחים

(קוראן 23:13).

” ברא את האדם מטיפת דם מעובה”

(קוראן, 96:2).

כיצד

הנביא מוחמד (עליו השלום) ידע שהעובר נוצר כקריש דם הנקלט ברחם של אמו? האם היה לו טלסקופ? האם היה לו ציסטוסקופ? האם הייתה לו סוג של ראיית רנטגן? כיצד הוא ידע עובדות שהתגלו רק לפני ארבעים ושבע שנים

באותו האופן, כיצד הוא ידע שבתוך האוקיינוסים יש מחסום המפריד בין המלח למים המתוקים

הוא אשר שילח את שני הימים זה לקראת זה - האחד מתוק ומרווה, והאחר מלוח ומר - ושם מצר ביניהם ומחסום סגור ומסוגר. (קוראן, 25:53).

”איך הוא ידע זאת?

שמוחמד הוא שליח האל האחרון ונציגם של כל הנביאים? אתם לא תהססו להעיד שאתם תהיו אלה שתיכתבו בספר האל כאלה שנכנעו לו!

אבל, אתם חושבים שתמשיכו פשוט לחיות עוד זמן מה, וכמובן, שאתם לא מוכנים להתפלל כל יום! זה מפני שאתם חושבים שתמשיכו לחיות עוד זמן מסוים, אבל כמה עוד זמן נשאר לכם לחיות? לפני כמה שנים ראשכם היה עדיין מלא בשיעור? לפני כמה שנים השיער שלכם היה כולו שחור? כבר התחילו להופיע אצלכם מיחושים וכאבים בברכיים, במרפקים ובמקומות אחרים בגוף? כמה זמן עבר משהיית ילד קטן שרץ ומשחק ללא דאגות? לפני כמה זמן זה היה? זה היה אתמוול! כן. ואתם הולכים למות מחר. אז כמה עוד אתם רוצים להמתין?

אסלאם זה להעיד שהאל הכל יכול הוא אל, האל היחיד, אחד ויחיד ללא שותפים. אסלאם זה להכיר בקיומם של מלאכים שנשלחו עם החובה לגלות את ההתגלויות לנביאים, כלומר העברת המסר לנביאים. שליטה ברוחות, בהרים, באוקיינוסים ולקייחת חייהם של אלה שהאל גזר עליהם למות. אסלאם זה להכיר בכל אותם הנביאים והשליחים של האל הכל יכול, שהיו אנשים צדיקים. הם כולם נשלחו על ידי האל והכירו בקיומו של יום הדין האחרון לכל היצורים. אסלאם זה להכיר שכל הטוב וכל הרע הותאמו על ידי האל הכל יכול. לבסוף, אסלאם זה להכיר בכך שבודאות תהיה תקומה ותחייה לאחר המוות.

אסלאם הוא כמו בית גדול וכל בית חייב להיבנות מיסודות ומעמודי תווך שיתמכו בו. עמודי תווך ויסודות. ואתם חייבים לבנות בית לפי כללים מסוימים. עמודי התווך הם הכללים! וכשאתם בונים בית, אתם חייבים לעקוב אחרי הכללים.

החובות הבסיסיות שמחייבות כל מוסלמי הן פשוטות, ומסתכמות בחמישה כללים פשוטים, המכונים חמשת עמודי האסלאם: הצהרת אמונה, תפילה, צום, נתינה ועלייה לרגל.

הכלל החשוב ביותר באסלאם הוא לנהוג אחר הקוד הנוקשה של המונותאיזם, כלומר לא לקבל שותפים כלשהם לאל. לא לסגוד למישהו או משהו מלבד לאל. המאמין עובד ישירות את האל בלא כל תווך של כמרים, אנשי כנסייה או קדושים. אין לומר שום דבר על האל שאין לך זכות להגיד. לא לטעון: "יש לו אב, בן, בת, אם, דוד, דודה, חבר נאמנים". כשאתה מעיד על אמונתך, אתה מצהיר על רצונך. או שאתה דן את עצמך לשלום ולגן עדן, או לבלבול, תסכול, גיהנום ועונש. אתה שופט את עצמך.

אז תשאל את עצמך: "האם אני מעיד שישנו רק אל אחד?" כשאתה שואל את עצמך את השאלה הזאת, אתה צריך לענות: "כן, אני מעיד". לאחר מכן, תשאל את עצמך שאלה נוספת: "האם אני מעיד שמוחמד הוא שליחו של האל הכל יכול?" "כן, אני מעיד". אם אתה מעיד על זה, אז אתה מוסלמי. ואתה לא חייב לשנות את כל מה שהיית. אתה צריך רק לבצע שינויים במה שהיית - במחשבה ובפעולות שלך.

לבסוף, אשאל אתכם שאלה כנה וישירה: האם הבנתם את מה שסיפרתי לכם? האם אתם מסכימים עם דבריי ומוכנים להיכנס לאסלאם, להפוך למוסלמים. על מנת להפוך למוסלמים, עליהם להצהיר את ה"האדה", "העדות", בה מצהירים על האמונה באחדות האל ובקבלתו של מוחמד כנביא האל.

لا إله إلا الله محمد رسول الله

"לא אלה אלא אללה מחמדן رسول אללה"

אין אל מלבד אללה (האל), ומוחמד שליח האל

אני מעיד שישנו רק אל אחד.

אני מעיד שמוחמד הוא שליח האל.

בעולם שהיא עמוקה ומבוססת כמו הקוראן, מקור של חוכמה, ריפוי והכוונה.

לאחר שיישבנו את סוגיית האותנטיות של הקוראן, בואו נחזור לעניין מרכזי אחר: הנושאים המרכזיים של הקוראן. האחדות העליונה של האל הכל יכול, הכוללת את כל השמות, התארים, היחסים בין האל והבריאה, וכיצד בני האדם צריכים לשמור על קשרם לאל. ההמשכיות של הנביאים והשליחים, החיים והמסרים שלהם, והשליחות הכוללת שלהם. ההתקשות לחקות את הדוגמה האחרונה והאוניברסלית של מוחמד (עליו השלום), חותם הנביאים והשליחים. החיים הקצרים בעולם הזה והקריאה להתכונן לחיי העולם הבא. חיי העולם הבא, פירושם לאחר העולם הזה. אתה עוזב את המקום הזה והולך למקום אחר. לא הלילה. אך לאחר מותך אתה עוזב את העולם הזה, והולך למקום אחר, בין שאתה מוכן לקבל זאת ובין אם לאו. אתה הולך לשם, ואתה אחראי למסע זה, כי נאמר לך על כך, ואתה בחרת אם לדחות זאת או לא. מטרת החיים האלה היא לא לשבת כאן, ולא לעשות שום דבר בעל השפעה. לכל גורם ישנה תוצאה! ואתה באת לחיים האלה מתוך סיבה ועם תכלית, וחייבת להיות לזה תוצאה! אתה לא הולך לבית הספר על מנת להישאר שם! אתה לא הולך לעבוד בחינם! אתה לא בונה בית ולא עובר לשם! אתה לא תופר לעצמך חליפה ולא לובש אותה! אתה לא גדל כילד ולא הופך למבוגר! אתה לא עובד מבלי לצפות לגמול! אינך יכול לחיות מבלי לצפות למות! אתה לא יכול למות מבלי לחכות לקבר! ואתה לא יכול לצפות שהקבר הוא הסוף. כי אז, האל יצר אותך ללא שום תכלית ממשית. ואתה לא הולך לבית הספר, עובד או עושה משהו, או בוחר אישה, בוחר שם לילד שלך בגלל סיבה טיפשית. כיצד אתה יכול להעריך את האל בצורה יותר נמוכה מאשר את עצמך?

בניסיון לשכנע את הדמיון והתבונה, הקוראן מגולל באריכות וביופי רבים את האוקיינוסים והנהרות, את העצים והצמחים, את הציפורים והחרקים, את חיות הפרא והבית, את ההרים, העמקים, הרקיע, גרמי השמים והיקום, הדגים וחיי הים, האנטומיה והביולוגיה האנושית, החברה וההיסטוריה האנושית, תיאור של גן העדן והגיהנום, התפתחות העובר האנושי, המשימות של כל הנביאים והשליחים, ותכלית החיים על פני האדמה. כיצד ילד רועה, שנוול במדבר, גדל לא מחונן ולא ידע לקרוא, יוכל לתאר את כל הדברים הללו, שמעולם לא נחשף אליהם?

ההיבט הייחודי ביותר של הקוראן הוא שהוא מאשר את כל כתבי הקודש הקודמים. ואחרי, שבחנת את דת האסלאם, אתה צריך להחליט להפוך למוסלמי, אבל אתה לא חייב לשנות לגמרי את דתך! אם אתה מאבד משקל, אז לא תזרוק חליפה בשווי 500\$, תלך לחייט ותבקש ממנו להתאים אותה מעט בשבילך. תבקש לבצע מעט שינויים כי אתה אוהב אותה. באותו האופן, עם האמונה שלך, עם הערכים והדעות שלך, ועם אהבתך לישו הנוצרי, הקשר שלך לאל, הפולחן שלך, האמת שלך והדבקות שלך באל - אינך צריך לשנות את כל זה ולהיפטר מזה! החזק בזה! עליך לבצע רק מעט שינויים כשאתה יודע שהאמת התגלתה בפניך! זה! הכל!

האסלאם פשוט: להעיד שיש לסגוד רק לאל הכל יכול. אם היית מתבקשים להעיד שאביכם הוא אביכם, כמה מכם היו מוכנים לומר, כן, זהו אבי בני זהו בני. אשתי זאת אשתי. אני מי שאני. אז מדוע אתם מהססים להעיד שהאל הכל יכול הוא אחד והיחיד שישנו, שהוא הבורא והיוצר? האם אתם גאים מדי בשביל זה? האם אתם קנאים מדי? האם יש לכם משהו שלא אין? או, האם אתם מבולבלים? זאת השאלה שאתם צריכים לשאול את עצמכם.

אם יש לכם ההזדמנות לחיות בהתאם למצפון שלכם, לסדר את הקשר עם האל, האם לא תשתמשו בה? אם יש לכם הזדמנות לבקש מהאל לקבל את מעשיכם הטובים, האם תשתמשו בה? אם הייתה לכם ההזדמנות לנהוג כך לפני מותכם, והייתם בטוחים שאתם עומדים למות הלילה, האם הייתם מהססים להעיד שקיים רק אל אחד? אם הייתם בטוחים שלפניכם גן עדן ומאחורכם גיהנום, הייתם מהססים להעיד

כפולות. לאור האחריות החדשה הזאת שנפלה עליה, היא לא הייתה יכולה יותר להשיג עלינו הבנות. לכן, למרות שאנחנו הלכנו לבית-ספר קתולי, היה לנו חופש רב

בגלל שהיה לי הרבה זמן פנוי, התחלתי ללכת לבתי הקפה המקומיים יחד עם חברותי. שם אני פגשתי גבר מוסלמי נחמד, שמאוחר יותר הפך לבעלי. אמא שלי לא הייתה יודעת על כך שאני הכרתי אותו, וכשסיפרתי לה עליו ואמרתי שאני רוצה להתחתן, היא הזכירה לי שאנחנו באים מתרבויות שונות ואמרה שלאור זאת בסופו של דבר יתעוררו אצלנו בעיות. בנוסף, היא אמרה שאם בעתיד יהיו לנו ילדים, ללא ספק יתווספו גם בעיות על רקע דתי. בגיל עשרים, לא הייתי יכולה לחשוב שבנישואים שלנו יכולות להיות בעיות. הייתי כל-כך מאוהבת וכל-כך מאושרת שמישהו הולך לדאוג לי. בעלי לא היה אז דתי במיוחד, ועמוק בתוכי חשבתי שבבוא הזמן אצליח לגרום לו לקבל את הדת הקתולית. בנוגע לפער התרבותי בינינו, חשבתי שיש לי ראש פתוח, והכרת תרבות חדשה הייתה נראית לי מרגשת ומסקרנת

במעט השנים הבאות, היה נראה שהכל הולך חלק כל-כך. היינו מאושרים ולא קרה אף פעם שהתרבויות או הדתות השונות גרמו לבעיות או אי-הבנות. אללה ברח אותנו בבן יפהפה וכמה שנים מאוחר יותר נתן לנו גם בת יפהייה. אנחנו המשכנו בחיים שלנו ואני אף התחלתי לקחת את ילדיי איתי לכנסייה. בעלי אף פעם לא מנע ממני לבקר בכנסייה בעצמי בימי ראשון. למרות זאת, אחרי שכמה פעמים אני לקחתי את ילדיי לכנסייה, בעלי דיבר איתי על כך שהוא לא רוצה שילדנו ילכו לכנסייה. להגיד את האמת, הייתי עצובה וכעושה. ניסיתי להתנגד ואמרתי שדת כלשהי עדיפה על חוסר דת. באמת לא יכולתי להבין מה רע יכול לקרות מזה שילדים ילכו לכנסייה. עד לרגע זה, אף פעם לא דנו בדת אפילו. בפועל, אף פעם חשבתי לעומק על כך שקיימות דתות אחרות מלבד הדת הקתולית. אני גודלתי בתור קתולית והתרגלתי לחשוב שזו הדת הנכונה. אני לא יכולה להסביר למה, אך מהיום הזה כל-כך הרבה בעיות צפו על-פני השטח, בעיות שלפני זה לא היינו שמים לב אליהן. היינו מתווכחים כל הזמן – לגבי כל דבר וכל אחד. עתה, דברים קטנים היו הופכים למשהו גדול. הדת הפכה לנושא העיקרי למחלוקת. הבדלי התרבויות הפכו למשהו גדול. התווכחנו לגבי ההורים שלנו, ומה שהכי קשה, התווכחנו לגבי החינוך שיש לתת לילדנו. כל מה שאמא שלי הזהירה אותנו לגבי, עתה התחיל להתממש

השלווה היחידה שעוד נשארה בנישואינו, נשארה בזכות חוכמת החיים והתבונה של אבי בעלי. הוא התייחס אלי ואל בעלי תוך דאגה, כנות ואהבה רבים, ועשה את מיטב מאמציו על-מנת לשמור על נישואינו. הוא לא רק אהב את את בן והנכדים שלו, אלא גם אותי הוא בכנות אהב כאילו שהייתי בתו. הוא היה מוסלמי דתי מאוד והיה איש מאוד חכם. באותו הזמן, בגלל שאני לא הייתי חיה בסביבה מוסלמית, הכרתי את האסלאם רק דרך אבי בעלי. הוא היה לא מפספס אף תפילה, צם בחודש רמדאן, והיה גם מלא רחמים כלפי העניים. יכולתי להרגיש את הקשר שלו עם אללה. בפועל, הוא היה עד כדי כך רחני, עד שביום יום, אחרי תפילת הצהריים בחזרתו הביתה היה מביא איתו משהו עני מהרחוב ונותן לו ארוחה. כך היה כל יום. עד למותו בגיל 95, לדברי קרובי המשפחה הוא היה ממשיך את המנהג הזה

אבי בעלי כלל לא אהב את המריבות ביני לבין בעלי ויעץ לנו לפתור את כל הסכסוכים בינינו, לפני שילדנו ייפגעו מכך. נואשות הוא ניסה לעזור לנו למצוא פיתרון. הוא ייעץ לבנו לתת לי מרחב ולאפשר לי להישאר במסגרת הדת שלי. אך, זה כבר לו היה קשור לדת. אני הייתי מותשת ורציתי לנוח. לכן, כשביקשתי להיפרד מבעלי לתקופת-מה, הוא הסכים איתי ואמר שאולי זה הדבר הנכון לעשות במקרה שלנו. יש אמירה לפיה הלכות מתגעגעים אחד לשני בפרידה. טוב, זה לא היה המקרה שלנו. בפועל, כתוצאה מהפרידה הזמנית עוד יותר התרחקנו אחד מהשני. לכן, אחרי הפרידה הזמנית, שינינו רצינו פרידה סופית והסכמנו על גירושין. למרות שמאוד רציתי שילדיי יגדלו איתי, היה ברור לשינינו שיהיה להם טוב יותר לחיות אצל בעלי. הוא היה הרבה יותר מבוסס ממני

צפו בקטע הוידאו הבא

http://www.islamicbulletin.org/purpose/shahada/sh_hebrew.mp4

מי ייתן שאללה יברך אותנו. מי ייתן שאללה ידריך אותנו. אני רוצה להגיד לכל הקוראים הלא מוסלמים של המאמר הזה – תהיו מאוד כנים עם עצמכם. תחשבו על מה שקראתם. קחו את המידע עמכם ותספגו אותו. תשבו עם אדם מוסלמי ותבקשו ממנו להסביר על היופי של האסלאם. לקחו את הצעד הבא

כשאתה מוכן לקבל את האסלאם ולהפוך למוסלמי, רחץ את עצמך לפני שאתה הופך פורמלית למוסלמי. תקבל את האסלאם. תדע על האסלאם. תתרגל את האסלאם. ותהנה מהפרסים שאללה העניק לך, כי אמונה היא לא משהו שאתה יכול לקחת כמובן מאליו. אם אתה לא מתרגל אותה, אתה מאבד אותה כמו ניחוח. מי ייתן ואללה ידריך אותנו. מי ייתן ואללה יעזור לנו. אני מעריך את הכבוד שהוענק לי לדבר אתכם באמצעות פרוסום זה

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Assalamu Alaikum wa rahmatullahi wa barakatuh

אלסלאם עליקום ורחמתו אללה וברקאתוה

("בערבית- " שלום לכם וכן רחמי אללה וברכותיו)

<http://www.islamicbulletin.org/purpose/hebrew/flipping/index.html>

<http://www.islamicbulletin.org/purpose/hebrew/purpose.html>

אם אתה רוצה להפוך למוסלמי או שאתה צריך מידע נוסף על (info@islamicbulletin.org בבקשה תכתוב אי-מייל ל www.islamicbulletin.org או בקר אותנו באתר

הסיפור המדהים של ההתאסלמות שלי

כשמישהו לא מזמן שאל אותי, הייתי די מופתעת. הסיבה לכך הייתה שאף פעם לא חשבתי על ההתאסלמות שלי כעל תהליך חלק, ללא נקודות מפנה. מתי בפעם הראשונה עלו אצלי ספקות לגבי הדת הקתולית? מתי בפעם הראשונה רציתי להפוך למוסלמית? כדי לענות על השאלות האלה, עלי היה להשקיע יותר מאמץ מאשר אי-פעם חשבתי. על-מנת באמת לענות עליהם, עלי לחזור בזיכרוני אל אותם אירועים שקרו בחיי מזמן, ואשר הובילו אותי בסופו של דבר לקבל את האמת שבאסלאם. אני הפכתי למוסלמית בגיל 67, ואני מודע לאללה על כך שהוא הוביל אותי אל האמת. "אלה שאללה רוצה להדריך אותם, הוא פותח את החוזה שלהם אל האסלאם, ואלה שהוא רוצה שהם ימשיכו להיות רחוקים מן האמת, הוא חוסם את החוזה שלהם, והנשימה שלהם כאילו שהם טיפסו על הר גבוה: כך אללה מגביר את עונשם של אללה שמסרבים להאמין

(הקוראן 6:125)

אני גדלתי בדת הקתולית הנוצרית. בבית הייתה משמעת, ואני הייתי בת בינונית מתוך שלושה ילדים. אבא שלי עבד קשה ושעות ארוכות כל יום. הוא היה נוהג לעזוב מוקדם בבוקר ולחזור הביתה מאוחר בלילה. כל זה היה בשביל שאמא שלי תוכל להישאר בבית ולגדל את שתי אחיותיי ואותי. ביום עצוב אחד אמא אמרה לנו שלאבא קרתה תאונת דרכים. כך פתאום הוא עזב אותנו וכל חיינו התהפכו. בין כל השינויים האחרים שזה הביא, אמא גם אמרה שעתה עליה לחזור לעבודה. אמא, שהייתה אחות במקצועה, הייתה עכשיו חייבת לעבוד כדי לפרנס אותנו. כך, היא מצאה עבודה בבית החולים המקומי, מה שדרש ממנה לא פעם לעבוד משמרות

למרות שלבני יש אופי רך, יש לו גם משמעת עצמית והוא נוהג לסיים כל דבר שהוא התחיל בו. אני גם מעריכה את זה שהוא מסוגל לשמור על ראש קר במצבים מלחיצים ביותר. הוא מנסה להחזיק את עצמו בידיים עד כמה שאפשר ולא להתעסק יותר מדי בבעיה אם היא נראית לו בלתי פתירה. בזמן הזה, המשכתי להתפלל בשביל שבני יעבור לדת הקתולית. כל-כך רציני שהוא יהפוך לכומר, כי חשבתי שהיה יוצא ממנו נואם דתי טוב. ראיתי שהוא ילד טוב, וגם ירא אדוני. תכונות מתאימות לכומר. כשפעם אמרתי לו שהיה יוצא ממנו כומר נפלא, הוא פשוט חיך ואמר שיש יותר סיכוי לכך שאמו תהפוך למוסלמית, מאשר שהוא יהפוך לכומר קתולי.

אחרי שישה חודשים בני החליט לנסות לחיות באמריקה. הוא עבר לשם והשתקע במיאמי, פלורידה. בינתיים אני התאלמנתי ונשארתי בבית לבד יחד עם רק בת אחת בגיל ההתבגרות. בני מאוד רצה שאני אחיה איתו באמריקה, אז בסוף נכנעתי ועברתי לשם יחד עם בתי בת ה-17. אהבנו את החיים שם ובתי התחילה להתאקלם מהר מאוד. מבחינת יחסי עם בני, שום דבר לא השתנה והמשכנו להתווכח לגבי האסלאם והקתוליות, כשכל אחד נשאר בדעה שלו. לפעמים, כשהייתה עולה סוגיית שלישיית הקודש ולא ידעתי איזו טענה להביא להגנת הדת שלי, הייתי פשוט מרימה ידיים בייאוש ועוזבת את החדר. מאוד הרגז אותי שבני מנסה להפריך את הדת שלי.

הייתי שואלת אותו, למה הוא לא יכול להיות כמו כל המוסלמים האחרים, שמקבלים אותי כפי שאני ולא מנסים לשכנע אותי בנושא הזה. הוא ענה שהוא לא כמו האחרים, שהוא הבן שלי, שהוא אוהב אותי ורוצה שאני אלך לנגן עדין. אמרתי לו שאני כן הולכת לנגן עדין, כי אני אישה טובה וישרה, שלא גונבת ולא מרמה או משקרת לאנשים. בני ענה שאכן הדברים האלה חשובים בחיים האלה, אך בספר הקוראן הרבה פעמים כתוב שאללה לא סולח לאנשים את חטא הפוליתאיזם. הקוראן אומר שהחטא היחיד שאללה לא יסלח עליו זה חטא הפוליתאיזם, אך שהוא יכול לסלוח חטאים אחרים, לפי רצונו. הוא התחנן שאני אקרא ואלמד על האסלאם, ואף הביא ספרים שאוכל לקרוא, אך אני סירבתי. נולדתי קתולית, ואמות קתולית.

במשך עשר השנים הבאות, המשכתי לחיות לצד בני, אשתו וילדיהם. רציני גם לנסות להיות זמן-מה לצד הבת שלי שהתגוררה בערב הסעודית. לא היה קל להשיג ויזה. בני אמר בצחוק שאילו הייתי מתאסלמת, התהליך היה הופך להרבה יותר קל, כי הייתי יכולה אז לקבל את הויזה של עומרה. אמרתי לו בקשיחות שאני לא מוסלמית. לבסוף, אחרי ניסיונות רבים ובעזרת כמה מכרים, קיבלתי ויזה מבקר והייתי יכולה לראות את בתי שהייתה עכשיו אם לשלושה ילדים. לפני שעזבת, הבן שלי חיבק אותי חזק מאוד ואמר שהוא רוצה שאני אדע כמה הוא אוהב אותי וכמה הוא רוצה גן עדין בשבילי. הוא אז אמר שלו חסר לו שום דבר בחיים, חוץ מאמא מוסלמית. הוא אמר שכל יום הוא מתפלל לאלוהים שהלב שלי יקבל את האסלאם. אמרתי לו שזה לעולם לא יקרה.

כשביקרתי את הבת שלי בערב הסעודית, התאהבתי במדינה, באנשיה ואפילו באקלים שלה. לא רציני לעזוב אחרי שישה חודשים, אז ביקשתי הארכה. חמש פעמים ביום הייתי שומעת את האדאן, הקריאה לתפילה, ורואה את המאמינים סוגרים את חנויותיהם ועסקיהם וממהרים לתפילה. למרות שזה היה נוגע ללב, המשכתי לקרוא את הספר הקדוש שלי בבוקר ובערב ולהתפלל כל יום. אף פעם הבת שלי או המוסלמים האחרים לא ניסו לדבר איתי על הדת ולהשפיע עליי, והיה לי חופש מוחלט מבחינה דתית.

הבן שלי הגיע לערב הסעודית כדי לבקר אותי. הייתי שמחה מאוד. ברגע שבו הוא הגיע, מייד התחיל שוב לדבר איתי על אחדות האל. כעסתי מאוד ואמרתי לו שהייתי בערב הסעודית יותר משנה, ואף פעם לא ניסו אפילו לדבר איתי על הדת, בזמן שהוא, בהיותו יומיים פה, שוב התחיל עם הדיבורים האלה. שוב הוא התנצל ואמר כמה הוא רוצה שאני אתאסלם, וכשעניתי לו שלעולם לא אמיר את הדת הנוצרית שלי, הוא

כל לילה לפני שהלכתי לישון, הייתי קוראת את התנ"ך והברית החדשה. כשילדיי היו אצלי, הייתי קוראת גם להם פרקים, בין אם הם הבינו או לא. אחרי שהייתי קוראת, הייתי מבקשת עזרה מישו, או מהמלאכים, או מהקדושים, או ממרים הבתולה. אבל לילה אחד לא נשאר ממי לבקש, נגמר כל הקדושים והמתווכים. אז אמרתי: "ועכשיו נבקש מאלוהים". בני אמר: "ומי זה אלוהים?" אני אמרתי: "הוא זה שיצר אותך, יצר אותי. הוא לצדנו תמיד". הוא עדיין היה חושב על המילים האלה ולא כל-כך מבין, לכן אני הצבעתי על הצלב שלי כדי להראות לו. אמרתי: "עכשיו תגיד תודה לאלוהים". הוא הסתכל על הצלב ואמר: "אמא, מי זה?" אמרתי לו: "זה אלוהים, זה בן האלוהים". הוא ענה לי: "את אמרת לי רק לפני רגע שאלוהים הוא לנצח. אז איך זה שזה האחד הוא מת?" ואני אף פעם, אף פעם במשך החיים שלי עוד לא חשבתי על כך לפני כן. הוא שאל שוב "מאיפה האלוהים הזה בא?" אמרתי: "הוא בא מרחם מרים הבתולה. הוא אמר: 'אה, אז הוא כן נולד מתישהו בעבר'". אמרתי: "טוב, כן". הוא המשיך: "אל אמרת שהוא לנצח. הוא אף פעם לא מת ואף פעם לא נולד". בני, שהיה אז רק כבן שמונה, לבסוף פשוט שאלה אותי: "אמא, למה שלא תבקשי עזרה ישירות מהאלוהים?" אני הייתי מופתעת ומודאגת, ולא מרוצה מכך שהוא מעמיד בספק את האמונה שלי. אמרתי לו שכמוכן אני כמוכן מבקשת מאלוהים. לא ידעתי אז שהבן הזה שלי יגדל ובכל רגע יזכיר לי על הצורך להאמין רק באלוהים האחד, האמיתי. תודה לאל

אני התחנתני שוב כמה שנים מאוחר יותר ועברתי לאוסטרליה, בזמן שבעלי לשעבר עבר לערב הסעודית יחד עם משפחתו. השתוקקתי לראות את ילדיי, אך קרה כך שבסופו של דבר התחתני פעם שלישית ועברתי לגור לאיטליה. שם נולדו לי עוד שלוש בנות. עדיין, בכל לילה הייתי מתפללת ומסיימת את התפילה במילים: "בשם האב, הבן ורוח הקודש. אמן". השנים עברו מהר כי הייתי עסוקה מאוד. כך, קיץ אחד הייתי עסוקה במיוחד. התכונתי לקראת בואם של בני ובתי, והרגשתי שמחה רבה. כל-כך הרבה מחשבות עברו במוחי. האם הם יהיו שמחים לראות אותי אחרי כל השנים האלה? על מה נדבר? ביקשתי עזרה בתפילות שלי. למרבה המזל, ל הפחדים שלי התפוגגו בשדה התעופה ברגע שראיתי את הילדים שלי. עינינו נפגשו, ומיד נוצר שוב הקשר החזק, הקשר בין האם לילדיה, כאילו שעבר ממש מעט זמן מאז הפגישה האחרונה. הבן שלי היה יותר דברן מבין השניים. הוא דאג להזכיר לי שהם לא אוכלים בשר חזיר, וגם לא שותים או אוכלים משהו שמכיל אלכוהול. עניתי לו שאני זוכרת את ההיבט הזה של הדת שלהם, נוסף על כך שאני בעצמי לא אוכלת חזיר ולא שותה אלכוהול, הרגל שנשאר אצלי מאז נישואיי לאבא שלו. בנוגע לבישול עם יין, אמרתי שאני אדאג להימנע מכך בזמן שבו הם נמצאים בביתי

היה לנו קיץ יפה מאוד ביחד. הילדים הסתדרו טוב איתי ועם האחיות שלהם, וכולם יצאו לטיולים וביילויים ביחד. הכרנו אחד את השני יותר טוב, ולא רציני שהם יחזרו. כמוכן, ידעתי שחיייהם האמיתיים הם בסעודיה, ושילדיי חייבים לחזור. כששאלתי את בתי כיצד אמה החורגת מתייחסת אליה, פחדתי מאוד מהתשובה שלה. לשמחתי הרבה שמעתי שהיא מתייחסת אליה כמו לבת

אחרי הקיץ ההוא, ילדיי ביקרו אותי ביחד עוד פעמיים. כשבני היה 21, הוא הגיע לבד והיה חי איתי במשך חצי שנה. איך שאנחנו התווכחנו בנושא הדת! אנחנו די דומים מבחינת האופי, אבל גם יש בינינו הבדלים בולטים. בזמן שלי יש דם חם, הבן שלי הרבה יותר רגוע, ומצליח לשמור על מזג קר בזמן הוויכוחים בזמן שאני לא. הניגוד הזה פועל לטובתו, לדעתי, בכך שהוא מאפשר לנו למצוא איזון כלשהו בוויכוחים. למרות ההבדלים בינינו, שנינו מאוד איכפתיים ונדיבים. מה שאני במיוחד אוהבת לגבי הבן שלי, זה זה שהוא משקיע את הנשמה בכל דבר שהוא עוסק בו.

הרגשתי שנהייתי בן אדם אחר, והרגשתי שיצאתי אל האור אחרי שנות חושך. כל אלה שהכירו אותי, לא היו יכולים להאמין שאני התאסלמתי. לפעמים אני בעצמי לא הייתי יכולה להאמין, אבל ההרגשה שדת האסלאם נתנה לי הייתה תחושה של שלום ושלווה פנימית אינסופית

אחרי שבני חזר לארה"ב, למדתי את שורת אל-פתיחה בערבית ולמדתי כיצד להתפלל בערבית. החיים שלי ממשיכים כמו שהם, רק שעכשיו אני מוסלמית. תמיד אהבתי לבקר מפגשים משפחתיים או חברתיים יחד עם הבת שלי. נהגתי ללכת לחתונות של בני המשפחה או החברים שלנו, וכמוכן לאסיפות כשמישהו (aqiqah) ערבי חינה, הטבלות של תינוקות היה נפטר. כחצי שנה אחרי שהתאסלמתי, ביקרתי באסיפה שריגשה אותי מאוד והזכירה לי שוב איזו דת יפה היא דת האסלאם. ילד קטן מת ממחלה. כשבת שלי התארגנה כדי ללכת לאסיפה, שאלתי אותה אם היא הכירה את המשפחה טוב. היא אמרה שלא. אז שאלתי אותה בשביל מה, אם כן, היא הולכת למפגש? בתי ענתה שהמשפחה נמצאת במצוקה וזו חובתה בתור מוסלמית ללכת אליהם ולהציע כל עזרה שהיא יכולה לתת. החלטתי להתלבש וללכת יחד איתה. הופתעתי מהמספר הרב של המבקרים באסיפה. כל-כך הרבה אנשים באו לתמוך במשפחה! זו הדת שגורמת לאנשים להרגיש שזו חובתם לבוא ולנחם את האבלים

אני כבר שלוש שנים באסלאם, אלחמדו ללה. מאז אני כבר פעמיים עשיתי עומרה יחד עם בני ובתי. ביקרנו את כעבה ואת הקבר של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכות) במדינה. לא מזמן חגגתי את יום ההולדת ה-70 שלי, אלחמדו ללה. לפעמים אני חושבת על כל הקשיים וכאבי הלב שאני גרמתי לבן שלי, אבל הוא לא נותן לי להיזכר בזה ואומר שהוא מאושר שאני נכנסתי לאסלאם דרכו. הנביא מוחמד (עליו השלום והברכות) אמר שגן העדן נמצא מתחת לרגליים של אמא. משמעות החדים הזה היא שיש לדאוג לאמהות ולהקשיב להן. יתר על כן, אמרתי לבני פעם שאם בתי הייתה עוזרת לו במשימה הקשה ומפעילה עליי קצת לחץ, הייתי מתאסלמת יותר מה, אך הוא הזכיר לי שאללה (ישתבח שמו) הוא הכי טוב מבין אלה שמתכננים ולכן רק הוא יכול להביא את האדם לאסלאם.

אכן זה לא שאתם יכולים להדריך את אלה שאתם אוהבים, אלא אללה”
”הוא זה שמדריך את אלה שהוא רוצה להדריך

(הקוראן אל-קרים, 28:56)

הדבר הכי טוב שעשה בשבילי אללה (ישתבח שמו) הוא זה שאני מצאתי בעזרתו את דת האסלאם, ואינשאללה אני אהיה בג'אננה (גן עדן) יחד עם בני. אמין

http://www.islamicbulletin.org/services/new_muslims/carla_hebrew.html

אלסלאם עליקום ורחמתו אללה וברקאתוה

(”בערבית-” שלום לכם וכן רחמי אללה וברכותיו)

<http://www.islamicbulletin.org/purpose/hebrew/flipping/index.html>

<http://www.islamicbulletin.org/purpose/hebrew/purpose.html>

אם אתה רוצה להפוך למוסלמי או שאתה צריך מידע נוסף על)
info@islamicbulletin.org האסלאם, בבקשה תכתוב אי-מייל ל
www.islamicbulletin.org או בקר אותנו באתר

שאל כיצד אני יכולה להאמין במשהו כה לא הגיוני כמו שלישיית הקודש. הוא אמר לי שאני בעצמי לא לגמרי מאמינה בזה כי יש לי ספקות ושאלות בנושא. אמרתי שלא צריך שכל דבר יראה הגיוני ומושלם, כי העיקר זה שתהיה בלב אמונה. היה נראה שהוא מקבל את הטענה הזאת, ואני התחלתי לשמוח שסופסוף אני ניצחתי בדיון בנושא הדת. אז הבן שלי ביקש שאני אספר במילים שלי את הנס שבלידתו, חייו ומותו של ישוע. שמחתי מאוד, כי זו הייתה התקדמות גדולה, אחרי כל השנים האלה. סיפרתי לו על מרים הבתולה, לידת הפלא של עיסא, מותו על הצלב בגלל החטאים שלנו, איך שאלוהים נשם את רוחו לתוך ישוע, ישוע בתור אלוהים, ישוע בתור בן האלוהים. הוא שתק כל העת שדיברתי. בני שישתוק, שלא ינסה להתווכח?! ואז הוא שאלה: ”אמא, אם ישוע מת על חטאינו ביום שיש, כמו שאת אומרת, וקם תחייה שלושה ימים מאוחר יותר, ביום ראשון, אז מי שלט בעולם שלנו בשלושת הימים האלה? אמא, תסבירי לי!” אני חשבתי על השאלה הזאת אז, ולא מצאתי תשובה.

אמרתי: ”ישוע היה בנו של אלוהים. ישוע ואלוהים זה אחד”. בני ענה: ”לפרות יש עגלים; פרות קטנות. לחתולים יש גורים; חתולים קטנים. לאנשים יש ילדים; אנשים קטנים. כשאלוהים יש בן, מהו? אלוהים קטן? אם כן, אז יש לכם שני אלים?” אז הוא שאל: ”אמא, את יכולה מתישהו להפוך לאלוהים?” ”איזו שאלה הזויה”, אמרתי לו. ”אנשים לעולם לא יכולים להיות אלוהים” (הפעם באמת התחלתי להתרגז). אז הוא שאל: ”ישוע היה אדם?” אמרתי: ”כן”. אז הוא ענה: ”לכן, הוא לעולם לא היה יכול להיות אל. הטענה לפיה אדם הפך לאלוהים היא טענה מגוחכת. זה לא הולם את אלוהים לקבל חלק מהתכונות האנושיות, כי זה אומר שהבורא נהפך לחלק מהבריאה שלו. לעומת זאת, הבריאה מהווה תוצר של עשייה אקטיבית בידי הבורא. אם הבורא היה נהפך לחלק מהבריאה, זה היה אומר שהוא יצר את עצמו, שזו טענה לא הגיונית לגמרי. על-מנת להיברא, הוא היה צריך קודם לא להתקיים, ואם הוא לא היה קיים, אז איך הוא היה יכול לברוא?! יתרה מכך, אילו הוא היה נברא, היה נובע מכך שהייתה לו התחלה, מה שמפריך את היותו נצחי. בהתאם להגדרה, בריאה דורשת בורא. כדי שדברים יתקיימו, הם צריכים בורא שיביא אותם לידי קיום. אלוהים לא צריך בורא כי אלוהים הוא הבורא. כך, יש פה ניגוד בולט. מהטענה לפיה אלוהים הפך לחלק מהבריאה שלו, נובע שהוא היה זקוק לבורא, שזוהי טענה הזויה. היא נוגדת את החלק העיקרי של האמונה, לפיו אלוהים לא נברא ולא היה זקוק לבורא, בהיותו הבורא”. מפני שידעתי שאין לי מה לענות לו, אמרתי: ”תן לי לחשוב על הדבר הזה

באותו הערב, חשבתי ארוכות על הדברים שבני אמר. היה ברור לי שאני כבר לא האמנתי בכך שישוע היה בנו של אלוהים. גם לא יכולתי יותר לקבל את זה שישוע ואלוהים זה אחד. לפני שהלכתי לישון בלילה ההוא, בני אמר לי להתפלל לאלוהים ולבקש ממנו לבדו שהוא ידריך אותי אל האמת. הבטחתי לבני שאני בכנות אבקש עזרה מאלוהים. הלכתי לחדר שלי וקראתי את הספר שבני נתן לי. אחר-כך פתחתי את הקוראן הקדוש והתחלתי לקרוא. זה היה כאילו אבן נפלה מהלב שלי. הרגשתי משהו?! שונה. ראיתי שאסלאם זו האמת. נגד מה נאבקתי כל השנים האלה

בלילה ההוא התפללתי לאלוהים לבדו, לא לישוע, לא למרים, לא למלאכים, לא לקדושים ולא לרוח הקודש. פשוט בכיתי וביקשתי עזרה מאלוהים. ביקשתי שהוא ישנה את לבי במקרה ואסלאם זו הבחירה הנכונה עבורי. הלכתי לישון ובבוקר למחרת הודעתי לבני שאני מוכנה לקבל את האסלאם. הוא היה בהלם. שנינו התחלנו לבכות. קראנו לבתי ולנכדתי, ואני אמרתי את השהדה שלי (הצהרת אמונה מוסלמית, שכוללת הצהרה שאין אל מלבד אללה ושמוחמד (עליו השלום והברכות) הוא שליחו של אללה) בערבית, איטלקית ואנגלית.

أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أن محمد رسول الله

“ASHHADU AN LA ELAHA ILLA-LLAH WA ASH-HADU ANNA MOHAMMADAN RASUL-ALLAH”